

OPAKOVÁNÍ REPREZENTACE GRAFŮ, DIJKSTRA, BELLMAN-FORD, JOHNSON

Petr Ryšavý

19. září 2016

Katedra počítačů, FEL, ČVUT

OPAKOVÁNÍ REPREZENTACE GRAFŮ

Definice (Graf) *Graf G je uspořádaná dvojice $G = (V, E)$, kde*

- *V je množina vrcholů a*
- *$E \subseteq V \times V$ je množina hran.*

Podle toho, zda jsou hrany uspořádané/neuspořádané dvojice rozlišujeme orientované/neorientované grafy.

Příklady grafů: silniční/železniční síť, web, sociální sítě

Typicky značíme $|V| = n$ a $|E| = m$.

Uvažujme neorientovaný graf s n vrcholy, bez paralelních hran, který je tvořený jedinou komponentou souvislosti. Jaký je minimální a maximální počet hran, které graf může mít?

1. $n - 1$ a $\frac{n(n - 1)}{2}$
2. $n - 1$ a n^2
3. n a 2^n
4. n a n^n

Hustý vs. řídký graf (anglicky *dense* a *sparse*)

- Ve většině aplikací je m mezi $\Omega(n)$ a $\mathcal{O}(n^2)$.
- Pro řídký graf je m v $\mathcal{O}(n)$ nebo se mu blíží.
- Pro hustý graf je m blízko $\Theta(n^2)$.

Matice sousednosti (anglicky *adjacency matrix*)

Graf representujeme jako matici nul a jedniček o rozměrech $n \times n$ (tj. $\mathbf{A} \in \{0, 1\}^{n \times n}$), kde platí

$$A_{ij} = 1 \quad \text{iff} \quad G \text{ má hrany mezi vrcholy } i \text{ a } j.$$

Varianty:

- A_{ij} je počet hran mezi vrcholy i a j ,
- A_{ij} je váha (cena/délka) hrany,
- A_{ij} je ± 1 podle orientace hrany.

Příklad

Jaká je prostorová náročnost uložení matice sousednosti?

1. $\Theta(n)$
2. $\Theta(m)$
3. $\Theta(m + n)$
4. $\Theta(n^2)$

Příklad

Jaká je prostorová náročnost uložení matice sousednosti?

1. $\Theta(n)$
2. $\Theta(m)$
3. $\Theta(m + n)$
4. $\Theta(n^2)$

Kvadratická prostorová náročnost je v pořádku pro hustý graf. V řídkém grafu plýtváme prostorem.

List sousednosti (anglicky *adjacency list*)

- pole (list) vrcholů
- pole (list) hran
- každá hrana odkazuje odpovídající dvojici vrcholů
- každý vrchol odkazuje na incidentní hrany

Příklad

Jaká je prostorová náročnost uložení listu sousednosti?

1. $\Theta(n)$
2. $\Theta(m)$
3. $\Theta(m + n)$
4. $\Theta(n^2)$

Která reprezentace je lepší?

- Záleží na hustotě.
- Záleží na operacích, které chceme poskytovat
 - List sousednosti je lepší pro prohledávání grafu.
 - Například web má 10^{10} vrcholů.

DIJKSTRUV ALGORITMUS

Single-source shortest path

Vstup:

- Orientovaný graf $G = (V, E)$
- každá hrana má **nezápornou** váhu
- počáteční vrchol s

Výstup:

- Pro každý vrchol $v \in V$ spočtěme

$$L(v) = \text{délka nejkratší cesty z } s \text{ do } v.$$

Předpoklady:

- (pro pohodlnost) Vše je dostupné z s .
- Délky hran jsou nezáporné.

Příklad

Jaké jsou délky nejkratších cest z vrcholu s do vrcholů s, v, w, t v grafu na tabuli?

- 0, 1, 2, 3
- 0, 1, 4, 7
- 0, 1, 4, 6
- 0, 1, 3, 5

Neumíme redukovat problém na BFS?

1. Nepočítá už BFS nejkratší cesty v lineárním čase?

Neumíme redukovat problém na BFS?

1. Nepočítá už BFS nejkratší cesty v lineárním čase?
 - Ano, ale $l_e = 1$ pro všechny hrany $e \in E$

Neumíme redukovat problém na BFS?

1. Nepočítá už BFS nejkratší cesty v lineárním čase?
 - Ano, ale $l_e = 1$ pro všechny hrany $e \in E$
2. Nešlo by nahradit celočíselné váhy cestami jednotkové délky?

Neumíme redukovat problém na BFS?

1. Nepočítá už BFS nejkratší cesty v lineárním čase?
 - Ano, ale $l_e = 1$ pro všechny hrany $e \in E$
2. Nešlo by nahradit celočíselné váhy cestami jednotkové délky?
 - Neškáluje, problém se může značně zvětšit.

Neumíme redukovat problém na BFS?

1. Nepočítá už BFS nejkratší cesty v lineárním čase?
 - Ano, ale $l_e = 1$ pro všechny hrany $e \in E$
2. Nešlo by nahradit celočíselné váhy cestami jednotkové délky?
 - Neškáluje, problém se může značně zvětšit.

Řešením je Dijkstrův algoritmus.

Pseudokód

function DIJKSTRA-ALGORITHM(*graph*, *s*) **returns** shortest path to each *v*

$X \leftarrow \{s\}$ ▷ Množina vrcholů, pro které známe $L(v)$

$A[s] = 0$ ▷ Spočtená délka cesty

$B[s] = emptypath$ ▷ Spočtená cesta

while $X \neq V$ **do**

$(v^*, w^*) \leftarrow$ hrana $(v, w) \in E$ s $v \in X$, $w \notin X$, která minimalizuje

$$A[v] + l_{(v,w)}$$

$X \leftarrow X \cup \{w^*\}$

$A[w^*] = A[v^*] + l_{(v^*,w^*)}$

$B[w^*] = B[v^*] \cup (v^*, w^*)$

end while

end function

Příklad

KOREKTNOST DIJKSTROVA ALGORITMU

Korektnost Dijkstrova algoritmu

Tvrzení (Dijkstra, 1959) *Pro každý orientovaný graf s nezápornými délkami hran Dijkstrův algoritmus spočte korektně všechny nejkratší cesty z vrcholu s , tj.*

$$\forall v \in V : A[v] = L(v).$$

Důkaz

Indukcí přes počet iterací.

IMPLEMENTACE DIJKSTROVA ALGORITMU

Jaký je čas běhu, pokud Dijkstrův algoritmus naimplementujeme naivně podle pseudokódu?

1. $\Theta(m + n)$
2. $\Theta(n \log n)$
3. $\Theta(n^2)$
4. $\Theta(mn)$

Lepší implementace?

- Stále opakujeme operaci hledání minima.
- Nešlo by tyto opakované výpočty urychlit pomocí lepší organizace dat?

- Datová struktura co provádí operace `insert` a `extract-min` v $\mathcal{O}(\log n)$.
- Perfektně vyvážený binární strom.
- V každém vrcholu je splněná vlastnost haldy: velikost klíče je menší než velikosti klíčů potomků.
- `extract-min`- odebereme vrchol, na jeho místo vložíme poslední uzel a probubláme dolů
- `insert`- vložíme na konec a probubláme nahoru
- Dále máme možnost odebrat z prostředku (probublávání nahoru nebo dolů podle potřeby)

Dijkstra s prioritní frontou.

Invariant 1 V haldě máme vrcholy z množiny $V \setminus X$.

Dijkstra s prioritní frontou.

Invariant 1 V haldě máme vrcholy z množiny $V \setminus X$.

Invariant 2 Pro každý $v \notin X$ platí, že $\text{key}[v]$ je nejmenší Dijkstrovo hladové skóre ze všech hran $(u, v) \in E$ s $u \in X$ (popř. ∞ , neexistuje-li taková hrana)

Dijkstra s prioritní frontou.

Invariant 1 V haldě máme vrcholy z množiny $V \setminus X$.

Invariant 2 Pro každý $v \notin X$ platí, že $\text{key}[x]$ je nejmenší Dijkstrovo hladové skóre ze všech hran $(u, v) \in E$ s $u \in X$ (popř. ∞ , neexistuje-li taková hrana)

Pokud udržíme tyto invarianty pravdivé, pak `extract-min` vede ke správnému vrcholu w^* , který přidáme do X v dalším kroku algoritmu.

Jak udržet Invariant 2 pravdivý?

- Mění se množina hran, která přechází hranici z X do $V \setminus X$.
- Přidáním w se mohlo snížit minimální skóre.

Jak udržet Invariant 2 pravdivý?

- Mění se množina hran, která přechází hranici z X do $V \setminus X$.
- Přidáním w se mohlo snížit minimální skóre.

Když je w přidáno, provedeme následující kroky:

for each (w, v) **in** E **do**

odeber v z haldy

přepočítej $\text{key}[v] = \min\{\text{key}[v], A[w] + l_{wv}\}$

znovu vlož v do haldy

end for

Čas běhu (list sousednosti)

- $n - 1$ krát provedeme operaci `extract-min`
- Každá hrana způsobí maximálně jednu dvojici operací `delete` a `insert`.
- Čas běhu je tedy

$$\mathcal{O}((n - 1) \log n + m \log n) = \mathcal{O}((m + n) \log n).$$

Čas běhu (matice sousednosti)

- Pro nalezení všech hran, co vedou z vrcholu je třeba $\Theta(n)$ práce.
- Nepotřebujeme haldu, nalezení minima stačí v $\Theta(n)$.
- Místo haldy postačuje pole.
- $n - 1$ operací `extract-min`
- Pro každou $\Theta(n)$ práce, celkem tedy

$$\Theta(n^2).$$

PŘESTÁVKA

PROBLÉM HRAN ZÁPORNÉ DĚLKY

Příklad

Dijkstra na grafu se záporně ohodnocenými hranami.

Zkusme přidat kladnou konstantu ke všem hranám.

Zkusme přidat kladnou konstantu ke všem hranám.

- Problém, že nejkratší cesta nemusí být stále nejkratší.
- Cesty mají rozdílnou délku!

- Dijkstra může spočít špatně nejkratší cestu, pokud graf obsahuje záporně ohodnocené hrany.
- Dijkstrův algoritmus je rychlý, ale ne vždy korektní.
- Dijkstrův algoritmus se špatně distribuuje.
- Řešením je Bellman-Fordův algoritmus

Definice nejkratší cesty v grafu s cykly záporné délky

- Funguje naše dosavadní chápání nejkratší cesty pro graf s cykly záporné délky?

Definice nejkratší cesty v grafu s cykly záporné délky

- Funguje naše dosavadní chápání nejkratší cesty pro graf s cykly záporné délky?
 - Nefunguje. Nejkratší cesta občas neexistuje.

Definice nejkratší cesty v grafu s cykly záporné délky

- Funguje naše dosavadní chápání nejkratší cesty pro graf s cykly záporné délky?
 - Nefunguje. Nejkratší cesta občas neexistuje.
- Zkusme spočítat nejkratší cestu z s do v , která neobsahuje cyklus.

Definice nejkratší cesty v grafu s cykly záporné délky

- Funguje naše dosavadní chápání nejkratší cesty pro graf s cykly záporné délky?
 - Nefunguje. Nejkratší cesta občas neexistuje.
- Zkusme spočítat nejkratší cestu z s do v , která neobsahuje cyklus.
 - NP-těžký problém ...

Definice nejkratší cesty v grafu s cykly záporné délky

- Funguje naše dosavadní chápání nejkratší cesty pro graf s cykly záporné délky?
 - Nefunguje. Nejkratší cesta občas neexistuje.
- Zkusme spočítat nejkratší cestu z s do v , která neobsahuje cyklus.
 - NP-těžký problém ...
- Předpokládejme, že graf neobsahuje cyklus se zápornou délkou.
 - Chceme, aby algoritmus byl schopný takovýto cyklus objevit.

Nechť graf G neobsahuje cyklus se zápornou délkou. Pak platí:

1. Pro všechny vrcholy existuje nejkratší cesta s nejvýše $n - 1$ hranami.
2. Pro všechny vrcholy existuje nejkratší cesta s nejvýše n hranami.
3. Pro všechny vrcholy existuje nejkratší cesta s nejvýše m hranami.
4. Každá nejkratší cesta může obsahovat libovolný počet hran.

Vstup:

- Orientovaný graf $G = (V, E)$
- každá hrana má váhu l_e
- počáteční vrchol s

Výstup:

1. Pro každý vrchol $v \in V$ spočtěme

$$L(v) = \text{délka nejkratší cesty z } s \text{ do } v.$$

nebo

2. Identifikujeme cyklus se zápornou délkou.

BELLMAN-FORDŮV ALGORITMUS

Dynamické programování

- Definujeme jak řešit větší problém pomocí známých řešení podproblémů.
- Podobné rekurzi, ale
 - jdeme odspodu, ne shora a
 - řešení podproblémů máme první.

- Podcesta nejkratší cesty je sama o sobě nejkratší cestou.
- Omezíme problém podle počtu hran v nejkratší cestě.

- Podcesta nejkratší cesty je sama o sobě nejkratší cestou.
- Omezíme problém podle počtu hran v nejkratší cestě.

Máme tedy jeden podproblém na

1. každý vrchol v
2. počet hran, které připouštíme na nejkratší cestě.

Lemma Nechť $G = (V, E)$ je orientovaný graf s délkami hran l_e a počátečním vrcholem s . Pro všechny $v \in V$ a $i \in \mathbb{N}$ označme jako P nejkratší cestu z s do v s nejvýše i hranami (cykly jsou povoleny). Pak platí

1. pokud má P nejvýše $i - 1$ hran, pak je i nejkratší cestou z s do v s nejvýše $i - 1$ hranami;
2. pokud má P právě i hran s poslední hranou z w do v , pak cesta P' je nejkratší cestou z s do w s nejvýše $i - 1$ hranami.

Důkaz

Kolik existuje kandidátů pro optimální řešení pro podproblém zahrnující vrchol v a i hran?

1. 2
2. $1 + \text{in-degree}(v)$
3. $n - 1$
4. n

Bellman-Fordův algoritmus

- Nechť $L_{i,v}$ je délka nejkratší cesty z s do v , která připouští nejvýše i hran.
- Pak $\forall v \in V, i \in \mathbb{N}$ platí

$$L_{i,v} = \min \begin{cases} L_{i-1,v}, \\ \min_{(w,v) \in E} \{L_{i-1,v} + l_{wv}\}. \end{cases}$$

Korektnost vychází z předchozího lemmatu.

Pokud graf G neobsahuje cyklus záporné délky

Pokud graf G neobsahuje cyklus záporné délky, pak

- nejkratší cesty neobsahují cykly,
- mají nejvýše $n - 1$ hran,
- stačí uvažovat pouze i do $n - 1$.

```
function BELLMAN-FORD(graph, s) returns shortest path to each v
    A  $\leftarrow$  prázdné pole indexované i a v
    A[0, s] = 0
     $\forall v \in V \setminus \{s\} : A[0, v] = \infty$ 
    for i = 1 to n - 1 do
        for each v  $\in V$  do
            A[i, v] = min { A[i - 1, v], min(w, v)  $\in E$  { A[i - 1, w] + lwv } }
        end for
    end for
end function
```

Příklad

Jaký je čas běhu Bellman-Fordova algoritmu?

1. $\mathcal{O}(n^2)$
2. $\mathcal{O}(mn)$
3. $\mathcal{O}(n^3)$
4. $\mathcal{O}(m^2)$

- Pokud se nic nezmění pro nějaké $j < n - 1$, pak víme, že

$$\forall v \in V : A[j, v] = A[j - 1, v]$$

- Nic se nezmění ani pro $j + 1$, ani nikdy dále.
- Můžeme zastavit výpočet dříve.

DETEKCE ZÁPORNÝCH CYKLŮ

Co se stane při existenci cyklu záporné délky

Tvrzení G nemá cyklus záporné délky

\Leftrightarrow

pokud přidáme jednu iteraci B-F algoritmu, pak
 $\forall v \in V : A[n - 1, v] = A[n, v]$.

Důkaz

Arbitrage detection

- Máme převodní kurzy několika měn.
- Detekujeme cyklus, kde je součin kurzů ≥ 1 .

Arbitrage detection

- Máme převodní kurzy několika měn.
- Detekujeme cyklus, kde je součin kurzů ≥ 1 .
- Formulujeme jako detekci negativního cyklu po nahrazení délek hran jejich logaritmem.

JOHNSONŮV ALGORITMUS

Vstup:

- Orientovaný graf $G = (V, E)$
- každá hrana má váhu l_e

Výstup:

1. Pro každou dvojici vrcholů $u, v \in V$ spočtěme délku nejkratší cesty z u do v .

nebo

2. Identifikujeme cyklus se zápornou délkou.

Souvislost s předchozími

APSP se redukuje na n volání SSSP.

Algoritmus	Čas běhu	Přípustná data
n volání Dijkstry	$\mathcal{O}(mn \log n)$	nezáporné délky hran
n volání Bellman-Forda	$\mathcal{O}(mn^2)$	obecný graf
Floyd-Warshall	$\mathcal{O}(n^3)$	obecný graf
Johnson ¹	$\mathcal{O}(mn \log n)$	obecný graf

¹1 volání B-F, n volání Dijkstry

Nechť $G = (V, E)$ je orientovaný graf s obecnými délkami hran l_e . Zafixujme číslo p_v pro každý vrchol $v \in V$. Nech pro každou hranu $e = (u, v)$ grafu G je

$$l'_e = l_e + p_u - p_v.$$

Je-li P libovolná cesta z s do t délky L , jaká je délka P' , pokud převážíme hrany?

1. L
2. $L + p_s + p_t$
3. $L + p_s - p_t$
4. $L - p_s + p_t$

Důsledek

- Každá cesta z s do t se změní o stejnou hodnotu.
- Převážení zachovává uspořádání cest podle jejich délek.
- Nejkratší cesta zůstává nejkratší cestou.

Existují vždy takové váhy, aby se ceny hran staly nezáporné?

- Přidejme nový počáteční vrchol.
- Spusťme Bellman-Fordův algoritmus a spočtěme nejkratší cestu z s do libovolného vrcholu.
- hodnoty použijme jako váhy vrcholů

$$p_v = \text{délka nejkratší cesty z } s \text{ do } v.$$

Hrany mají po převážení nezáporné váhy

Tvrzení Pro všechny hrany $e = (u, v)$ platí

$$l'_e = l_e + p_u - p_v \geq 0.$$

Důkaz

function JOHNSON-ALGORITHM(*graph*)

 vytvoř G' z G přidáním vrcholu s a hran (s, v) o ceně 0 pro
 všechny $v \in V$

 spusť Bellman-Fordův algoritmus na G' s počátečním vrcholem s ▷
 zastav, pokud nalezneš cyklus záporné délky

$\forall v \in V : p_v \leftarrow$ délka nejkratší cesty z s do v v G'

$\forall e = (u, v) \in E : l'_e = l_e + p_u - p_v$

for each $v \in V$ **do**

 spusť Dijkstrův algoritmus na grafu G s l'_e a s počátkem u
 označ vypočtené délky jako $d'(u, v)$ pro všechny $v \in V$

end for

$\forall u, v \in V : d(u, v) \leftarrow d'(u, v) - p_u + p_v$

end function

Čas běhu

$$\mathcal{O}(n) + \mathcal{O}(mn) + \mathcal{O}(m) + \mathcal{O}(mn \log n) + \mathcal{O}(n^2) = \mathcal{O}(mn \log n).$$

To je mnohem lepší než Floyd-Warshallův algoritmus pro řídké grafy.

References

- heavily inspired by Tim Roughgarden's online courses,
<http://theory.stanford.edu/~tim/videos.html>
- Robert Sedgewick and Kevin Wayne, Algorithms,
<http://algs4.cs.princeton.edu/home/>, namely
<http://algs4.cs.princeton.edu/44sp/>

DĚKUJI ZA POZORNOST.
ČAS NA OTÁZKY!